

The Singular Experience of Mr. John Scott Eccles

I find it recorded in my notebook that it was a bleak and windy day towards the end of March in the year 1892. Holmes had received a telegram while we sat at our lunch, and he had scribbled a reply. He made no remark, but the matter remained in his thoughts, for he stood in front of the fire afterwards with a thoughtful face, smoking his pipe, and casting an occasional glance at the message. Suddenly he turned upon me with a mischievous twinkle in his eyes.

"I suppose, Watson, we must look upon you as a man of letters," said he. "How do you define the word 'grotesque'?"

"Strange--remarkable," I suggested.

He shook his head at my definition.

"There is surely something more than that," said he; "some underlying suggestion of the tragic and the terrible. If you cast your mind back to some of those narratives with which you have afflicted a long-suffering public, you will recognize how often the grotesque has deepened into the criminal. Think of that little affair of the red-headed men. That was grotesque enough in the outset, and yet it ended in a desperate attempt at robbery. Or, again, there was that most grotesque affair of the five orange pips, which led straight to a murderous conspiracy. The word puts me on the alert."

"Have you it there?" I asked.

He read the telegram aloud.

Zvláštní zážitek pana Johna Scotta Ecclese

Našel jsem ve svém notesu zaznamenáno, že to bylo jednoho pochmurného a deštivého dne koncem března roku 1892. Když jsme seděli u oběda, Holmes dostal telegram a rychle na něj odepsal. Nijak to nekomentoval, ale záležitost mu zřejmě ležela v hlavě, protože poté stál před krbem se zamyšleným výrazem v obličeji, pokuřoval svou dýmku a občas vrhl krátký pohled na zprávu. Najednou se na mě otočil s potutelným zábleskem v očích.

„Předpokládám Watsone, že na vás musíme pohlížet jako na muže vzdělaného,“ řekl. „Jak byste definoval slovo ‚bizarní‘?“

„Divné, pozoruhodné,“ navrhl jsem.

Nad mou definicí nesouhlasně zakroutil hlavou.

„Je tam určitě ještě něco víc než to,“ odpověděl; „v podtextu je náznak něčeho tragického a hrozného. Když se v mysli vrátíte k některým z těch příběhů, kterými už dlouho sužujete trpící veřejnost, uvědomíte si, jak často se něco bizarního prohloubilo v něco zločinného. Vzpomeňte si na tu záležitost se spolkem ryšavců. Zpočátku to bylo dost bizarní, ale skončilo to zoufalým pokusem o loupež. Nebo také zde byla velmi bizarní záležitost s pěti pomerančovými jádérky, která vedla přímo k vražednému spolčení. To slovo ve mně budí ostražitost.“

„Je to tam?“ zeptal jsem se. (Zde je v originále použita stavba otázky, která je dnes považována za nesprávnou. Jedná se o viktoriánskou angličtinu)

Přečetl mi nahlas ten telegram:

„Have just had most incredible and grotesque experience. May I consult you?

„Scott Eccles Post Office, Charing Cross“

"Man or woman?" I asked.

"Oh, man, of course. Nowoman would ever send a reply-paid telegram. She would have come."

"Will you see him?"

"My dear Watson, you know how bored I have been since we locked up Colonel Carruthers. My mind is like a racing engine, tearing itself to pieces because it is not connected up with the work for which it was built. Life is commonplace, the papers are sterile; audacity and romance seem to have passed forever from the criminal world. Can you ask me, then, whether I am ready to look into any new problem, however trivial it may prove? But here, unless I am mistaken, is our client."

A measured step was heard upon the stairs, and a moment later a stout, tall, gray-whiskered and solemnly respectable person was ushered into the room. His life history was written in his heavy features and pompous manner. From his spats to his gold-rimmed spectacles he was a Conservative, a churchman, a good citizen, orthodox and conventional to the last degree. But some amazing experience had disturbed his native composure and left its traces in his bristling hair, his flushed, angry cheeks, and his flurried, excited manner. He plunged instantly into his business.

"I have had a most singular and unpleasant experience, Mr. Holmes," said he

„Prave mel velmi neuvěřitelný a bizarní zážitek. Mohu se s vámi poradit? Scott Eccles, Post Office Charing Cross“

„Muž nebo žena?“ zeptal jsem se.

„Muž, samozřejmě. Žádná žena by neposlala telegram s předplacenou odpovědí. Přišla by.“

„Přijmete ho?“

„Drahý Watson, vy víte, jak jsem se nudil od té doby, co jsme zavřeli plukovníka Carruthera. Moje mysl je jako motor běžící na plné obrátky, trhající se na kusy, protože není zatížen žádnou prací, pro kterou byl určen.“ Život je obyčejný, noviny jalové; odvaha a dobrodružství jako by se ze světa zločinu navždy vytratily. Můžete se mě tedy ptát, jestli jsem ochoten se věnovat nějakému novému problému, i když se může ukázat být triviální? Ostatně zde, pokud se nemýlím, je náš klient.“

Na schodech bylo slyšet rozvážné kroky a o chvíli později byl do pokoje uveden zavalitý, vysoký a úctyhodný muž se šedivými kotletami. Historie jeho života byla vepsána v jeho ztěžklých rysech a nabubřelém chování. Od kamaší až po brýle se zlatými obroučkami to byl konzervativec, chodící do kostela, dobrý občan, v nejvyšší možné míře tradiční a konvenční. Nicméně nějaký ohromující zážitek narušil jeho přirozený klid a zanechal stopy v rozčuchaných vlasech, zarudlých rozzlobených tvářích a zmateném a vzrušeném chování. Okamžitě se pustil do své záležitosti.

„Zažil jsem právě něco maximálně podivného a nepříjemného, pane Holmesi,“ řekl.

